

55

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. generała broni K. Świerczewskiego

KATEDRA WOJSK ŁĄCZNOŚCI

JAWNE

Egz. Nr 2

płk dr Henryk PIEKARSKI

**ORGANIZACJA ŁĄCZNOŚCI PUŁKU RAKIET
PRZECIWLOTNICZYCH**

(Skrypt)

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
KATEDRY SZTABU GENERALNEGO

033688

504

WARSZAWA

PAŹDZIERNIK

1968

279

55

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. generała broni K. Świerczewskiego

KATEDRA WOJSK ŁĄCZNOŚCI

JAWNE

Egz. Nr 2

płk dr Henryk PIEKARSKI

**ORGANIZACJA ŁĄCZNOŚCI PUŁKU RABIEŃ
PRZECIWLOTNICZYCH**

(Skrypt)

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

233688

504

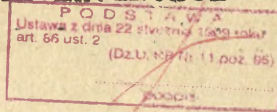
WARSZAWA PAŹDZIERNIK 1968

279

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im.gen. broni K. Swierczewskiego

KATEDRA WOJSK ŁACZNOŚCI

Pridd. prot 12617.11
ZATWIERDZAM
SZEFA
KATEDRY WOJSK ŁACZNOŚCI

JAWNE
SŁOŻENIE

~~XXXXXXXXXX~~
egz.nr..... 2

płk dr Michał GELETA

płk dr Henryk PIEKARSKI

ORGANIZACJA ŁACZNOŚCI PŁUKU RAKIET PRZECIWLOTNICZYCH

WARSZAWA

Październik

1968 r.

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Swierczewskiego

433688

TREŚĆ

- I. Łączność w garnizonie.
 1. Łączność przewodowa.
 2. Łączność radiowa.
 3. Przesyłanie korespondencji.
- II. Łączność w rejonie alarmowym.
 1. Łączność przewodowa.
 2. Łączność radioliniowa.
 3. Łączność radiowa.
 4. Łączność ruchomymi środkami
- III. Łączność podczas przegrupowania.
- IV. Łączność w działaniach bojowych pułku
 1. Zadania łączności.
 2. Łączność radiowa.
 3. Łączność radioliniowa.
 4. Łączność przewodowa.
 5. Łączność ruchomymi środkami.
- V. Planowanie łączności.

I. ŁACZNOŚĆ W GARNIZONIE

Dowodzenie wojskami w okresie pokoju zapewnia się w oparciu o stacjonarny międzygarnizonowy system łączności Ministerstwa Obrony Narodowej /MON/, który obejmuje swym zasięgiem całe terytorium kraju. Podstawowymi elementami w tym systemie są: węzeł łączności MON, węzły łączności okręgów wojskowych i dowództw rodzajów sił zbrojnych oraz garnizonowe węzły łączności różnej kategorii.

Wszystkie węzły łączności wyposażone są w stacjonarne środki i urządzenia łączności i posiadają połączenia z elementami systemów łączności Ministerstwa Łączności, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Ministerstwa Komunikacji.

W miejscowościach, będących siedzibami sztabów dywizji znajdują się garnizonowe węzły łączności pierwszej kategorii wyposażone między innymi w centralę telefoniczną wewnętrzną /automatyczna/, centralę telefoniczną dalekosiężną, centralę telegraficzną, stację transmisji informacji, krótkofalowe radiostacje średniej mocy, radiotelefony, składnicę meldunkową i inne urządzenia pomocnicze.

W miejscowościach w których nie jest dyslokowany sztab dywizji, a znajduje się kilka różnych jednostek i instytucji wojskowych istnieją garnizonowe węzły łączności drugiej kategorii, których wyposażenie jest różne, w zależności od potrzeb garnizonu.

W miejscowościach w których stacjonują pojedyncze oddziały i pododdziały, znajdują się garnizonowe węzły łączności trzeciej kategorii, wyposażone tylko w automatyczną centralę telefoniczną przystosowaną do pracy w systemie łączności dalekosiężnej.

Łączność międzygarnizonową pod względem zasięgu działania dzieli się na dalekosiężną /międzygarnizonowa/ i wewnętrzną. Dalekosiężną łączność zapewnia się na łączach telefoniczno-telegraficznych wydzielonych z przewodowej ogólnopństwowej sieci telekomunikacyjnej.

W pułku rakiet przeciwlotniczych rozmieszczonym w garnizonie stałym organizuje się łączność przewodową, radiową i ruchomymi środkami. Podstawowe zadania w dowodzeniu spełnia łączność przewodowa zapewniana w oparciu o stacjonarny międzygarnizonowy system łączności MON. Łączność radiowa jest wykorzystywana tylko dla celów ćwiczebnych i szko-

leniowych, a łączność ruchomymi środkami do przewożenia dokumentów bojowych.

1. Łączność przewodowa

Łączność przewodową pomiędzy pułkiem rakiet i garnizonowym węzłem łączności zapewnia się w kilku łączach telefonicznych, które z zasady doprowadza się do miejsc pracy: dowódcy, zastępców dowódcy, szefa sztabu, oficerów sztabu, kwatermistrza i oficerów kwatermistrzostwa pułku oraz do centrali telefonicznej rozwiniętej na terenie zakwaterowania pułku.

Dzięki tym połączeniom, dowódca i oficerowie sztabu pułku przez garnizonowy węzeł mogą uzyskać łączność z dowództwem i sztabem okręgu wojskowego, dowódcami i sztabami różnych jednostek i instytucji wojskowych oraz terenowymi organami i instytucjami administracji i gospodarki narodowej.

Oprócz połączeń z garnizonowym węzłem łączności pułk ma również połączenie z miejscową centralą telefoniczną systemu telekomunikacyjnego kraju.

Przez miejscową centralę telefoniczną systemu telekomunikacyjnego kraju dowództwa i sztab pułku mogą uzyskać łączność z miejscowymi organami i instytucjami administracji i gospodarki narodowej, jak również mogą uzyskać połączenia przez międzymiastową sieć telekomunikacyjną z abonentami central telefonicznych różnych miejscowości.

Łączność z dowództwem i sztabem oraz z szefostwem wojsk OPL okręgu wojskowego z zasady uzyskuje się przez centralę telefoniczną garnizonowych węzłów łączności. W zależności od miejsca dyslokacji pułku na terenie kraju, połączenia mogą być zestawiane bezpośrednio pomiędzy centralą telefoniczną GWŁ i centralą telefoniczną węzła łączności okręgu wojskowego lub też pośrednio przez inne garnizonowe węzły łączności. Łączność z okręgiem wojskowym można również uzyskać w systemie telekomunikacyjnym kraju przez miejscową i międzymiastowe centrale telefoniczne /CM i CMM/.

Łączność z podwładnymi /podległe pododdziały, oficerowie sztabu pułku i kwatermistrzostwa/ z zasady utrzymywana jest w systemie łączności wewnętrznej garnizonu. Od garnizonowego węzła łączności do pułku rakiet przeciwlotniczych

doprowadza się taką ilość łączy telefonicznych, która zapewniłaby zainstalowanie aparatów telefonicznych w ilości niezbędnej dla normalnej pracy sztabu pułku.

Jeśli z określonych przyczyn w niektórych garnizonach nie ma takich możliwości, to wówczas w rejonie zakwaterowania pułku może być zainstalowana wewnętrzna centrala telefoniczna do której podłącza się ustaloną ilość abonentów. Centralę telefoniczną wewnętrznej sieci łączności pułku urządza się w oddzielnym pomieszczeniu, zwykle w budynku sztabu pułku. Dla zapewnienia uzyskiwania połączeń dalekosiężnych, centrala ta **połączona jest** z centralą telefoniczną garnizonowego węzła łączności. Oprócz tego centrala telefoniczna pułku posiada połączenia z miejscową centralą telefoniczną systemu telekomunikacyjnego kraju i centralą telefoniczną PKP lub tylko z miejscową stacją kolejową.

2. Łączność radiowa

Międzygarnizonową łączność radiową organizuje się w sieciach radiowych Sztabu Generalnego. Krótkofalowa radiostacja średniej mocy węzła łączności garnizonu, utrzymuje łączność w jednej z sieci radiowych Sztabu Generalnego zorganizowanej dla sztabu odnośnego okręgu wojskowego. W skład takiej sieci, oprócz radiostacji Sztabu Generalnego i sztabu okręgu wojskowego, wchodzi zazwyczaj radiostacje kilku garnizonowych węzłów łączności pierwszej lub drugiej kategorii. Każdy korespondent sieci może być również wyprowadzony do pracy w dalekopisowym kierunku radiowym.

We wszystkich tego rodzaju sieciach radiowych wymianę informacji realizuje się w wyznaczonych terminach, według specjalnego planu. Radiostacje pracują seansami, dokonując dwustronnej wymiany informacji za pomocą tablic kodowych i rozmówniczych lub też przekazują zawczasu przygotowane informacje posiadające jedynie wartość szkoleniową.

W pułku, łączność radiową organizuje się jedynie dla celów szkoleniowych, na czas ćwiczeń, w czasie pobytu na poligonach ćwiczebnych oraz w wypadku zarządzonych akcji specjalnych. We wszystkich tych wypadkach organizuje się

sieci i kierunki radiowe za pomocą ultrakrótkofalowych radiostacji małej mocy, w których wymiany informacji dokonuje się za pomocą tablic rozmówniczych lub sygnałowych.

3. Przesyłanie korespondencji

Przesyłanie korespondencji tajnej i poufnej zapewnia się przez system poczty specjalnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zorganizowany do szczebla miast powiatowych włącznie.

Składnice meldunkowe garnizonowych węzłów łączności są zarejestrowane w najbliższej placówce poczty specjalnej.

Korespondencję tajną i poufną opracowaną przez sztab pułku rakiet przeciwlotniczych odbierają łącznicy składnicy meldunkowej garnizonowego węzła łączności i doręczają ją do placówki poczty specjalnej MSW.

Korespondencję jawną i zwykle przesyłki pocztowe przesyła się przez najbliższą placówkę pocztowo-telekomunikacyjną Ministerstwa Łączności według ogólnych zasad obowiązujących w całym kraju.

II. ŁACZNOŚĆ W REJONIE ALARMOWYM

Łączność w rejonie alarmowym opiera się przede wszystkim na międzygarnizonowym systemie łączności. Ponadto, odpowiednio do potrzeb, mogą być organizowane dodatkowe relacje łączności.

Zakres i sposoby organizacji łączności, jak również wykorzystanie różnego rodzaju środków łączności w rejonie alarmowym uzależnione są od wielu czynników, a przede wszystkim od czasu pobytu pułku w tym rejonie. Zwykle dąży się do tego, aby jak najmniej angażować etatowych sił i środków łączności, a jednocześnie zapewnić niezbędne minimum potrzeb w zakresie łączności.

W rejonie alarmowym z zasady wykorzystuje się tylko przewodowe lub radioliniowe i ruchome środki łączności. Ze względu na konieczność maskowania wojsk znajdujących się w rejonie alarmowym wykorzystanie radiowych środków jest ograniczone. Mogą być jedynie wykorzystywane ultrakrótkofalowe

radiostacje małej mocy, lecz tylko w tych wypadkach, gdy nie jest sprawna łączność przewodowa i radioliniowa.

- Ze stanowiska dowodzenia rozwiniętego w rejonie alarmowym pułku rakiet przeciwlotniczych, łączność organizuje się:
- z garnizonem stałym, w którym pułk stacjonował, do czasu wyjścia do rejonu alarmowego;
 - z dowództwem i sztabem oraz z szefostwem wojsk OPL okręgu wojskowego;
 - z szefostwem wojsk OPL armii po wydzieleniu go ze składu sztabu okręgu wojskowego;
 - z podległymi pododdziałami i z kwatermistrzostwem pułku;
 - z oddziałami /prplot, paplot itp./ lub elementami systemu obrony powietrznej kraju, jeśli są rozwinięte w pobliżu rejonu alarmowego /PPSD lub SD KOPK/;
 - z oddziałami lub pododdziałami obrony terytorialnej, jeśli są rozmieszczone w pobliżu rejonu alarmowego pułku.

1. Łączność przewodowa

Łączność przewodową w rejonie alarmowym organizuje się w oparciu o system międzygarnizonowej dalekosiężnej łączności przewodowej na miejscowych przewodowych liniach telekomunikacyjnych resortu łączności i za pomocą polowych środków znajdujących się na wyposażeniu pododdziałów łączności pułku.

Rozwijanie polowych linii przewodowych należy jednak ograniczać do minimum, wykorzystując je tylko w tych relacjach w których nie ma możliwości wydzielenia łączy z systemu telekomunikacyjnego.

Niezbędne łącza systemu telekomunikacyjnego zestawiają w trybie alarmowym terenowe organa resortu łączności z polecenia szefa łączności pułku i na podstawie okazanych specjalnych upoważnień. Zestawione łącza doprowadza się kablem polowym lub za pomocą środków radioliniowych do węzła łączności stanowiska dowodzenia pułku.

W oparciu o system łączności międzygarnizonowej i system telekomunikacyjny kraju, z zasady zapewnia się łączność z następującymi dowództwami i sztabami i jednostkami wojskowymi.

- z garnizonem stałym z którego pułk wykonał marsz do rejonu alarmowego;
- z dowództwem i sztabem okręgu wojskowego;
- z dowództwem i sztabem armii oraz z szefostwem wojsk OPL armii;
- z najbliższym stanowiskiem dowodzenia /PSD, PPSD, SD/ korpusu obrony powietrznej kraju;
- z najbliższym oddziałem wojsk obrony powietrznej kraju /OPK/;
- z najbliższym oddziałem lub pododdziałem obrony terytorium kraju /OTK/.

Łączność z garnizonem stałym zapewnia się w jednym łączy telefonicznym wydzielonym z systemu telekomunikacyjnego kraju, które oddaje się do dyspozycji pułku z zasady w okresie podwyższonej gotowości bojowej - przed wyjściem pułku z garnizonu do rejonu alarmowego.

Z dowództwem i sztabem okręgu wojskowego łączność utrzymuje się przez centralę telefoniczną garnizonowego węzła łączności. Do tych celów wykorzystuje się bezpośrednie relacje z okresu pokojowego.

Bardzo często przez garnizonowy węzeł łączności będzie również realizowana wymiana informacji z dowództwem i sztabem armii oraz z szefostwem wojsk OPL armii znajdującymi się na stanowiskach dowodzenia w rejonie alarmowym armii.

Łączność ze stanowiskiem dowodzenia armii może być też zorganizowana w oddzielnym łączy telefonicznym, wydzielonym z systemu telekomunikacyjnego kraju.

Z najbliższym stanowiskiem dowodzenia /SD, PSD, PPSD/ korpusu obrony powietrznej kraju, oddziałem obrony powietrznej kraju i z najbliższą jednostką obrony terytorialnej kraju /OTK/ łączność może być zapewniona na wydzielonych łączach telefonicznych systemu telekomunikacyjnego kraju zastawianych pomiędzy centralą telefoniczną stanowiska dowodzenia pułku i węzłami łączności jednostek OPK i OTK. Łącza telefoniczne dla łączności z elementami i oddziałami obrony powietrznej kraju oddaje się do eksploatacji dopiero wówczas, gdy pułk rakiet przeciwlotniczych przejdzie do realizacji zadań w systemie OPK. Do tego czasu łączność z jednostkami OTK i OPK

zapewnia się przez garnizonowy węzeł łączności.

Polowe środki przewodowe pułku raket przeciwlotniczych wykorzystuje się do organizacji łączności z podległymi pododdziałami i kwatermistrzostwem pułku oraz do zorganizowania łączności wewnętrznej na stanowisku dowodzenia pułku. Powyższą łączność organizuje się na oddzielnych kierunkach przewodowych pomiędzy centralą telefoniczną węzła łączności SD pułku, a stanowiskami dowodzenia dywizjonów, kwatermistrzowskim stanowiskiem dowodzenia pułku oraz rejonami dyslokacji innych podległych pododdziałów.

2. Łączność radioliniowa

Jeśli z określonych przyczyn nie ma warunków do zorganizowania łączności przewodowej /krótki czas pobytu pułku w rejonie alarmowym, niedostateczna ilość linii telekomunikacyjnych itp./ to można wykorzystać środki radioliniowe.

Łączność za pomocą tych środków organizuje się na kierunkach w kanałach telefonicznych i telegraficznych. W zależności od potrzeb i dyslokacji rejonu alarmowego pułku kierunki radioliniowe mogą być organizowane pomiędzy węzłem łączności stanowiska dowodzenia pułku i węzłem łączności stanowiska dowodzenia armii oraz węzłem łączności stanowiska dowodzenia pułku i węzłami łączności stanowisk dowodzenia podległych dywizjonów ogniowych.

Na kierunku radioliniowym organizowanym do węzła łączności stanowiska dowodzenia armii utrzymuje się łączność telefoniczną i telegraficzną z dowództwem i sztabem armii oraz z szefostwem wojsk OPL armii. Łączność telefoniczna zapewnia się w dwóch kanałach. Na stanowisku dowodzenia armii jeden kanał telefoniczny doprowadza się do centrali telefonicznej węzła łączności SD armii, a drugi przez tę centralę telefoniczną bezpośrednio do ruchomego punktu dowodzenia szefa wojsk OPL armii. Łączność telegraficzną zapewnia się w jednym kanale, który doprowadza się do centrali telegraficznej węzła łączności stanowiska dowodzenia armii.

Na kierunkach radioliniowych do stanowisk dowodzenia podległych dywizjonów utrzymuje się łączność tylko w kanałach telefonicznych.

3. Łączność radiowa

Z uwagi na rozpoznawanie radiowe prowadzone nieprzerwanie przez przeciwnika, w rejonie alarmowym w zasadzie nie należy wykorzystywać środków radiowych /przede wszystkim pracujących w zakresie fal krótkich/. Łączność radiowa powinna być jednak zorganizowana, a środki radiowe przygotowane do pracy na wypadek trudności wykorzystania innych środków łączności.

W okresie przebywania wojsk w rejonach alarmowych nadal są czynne sieci międzygarnizonowej łączności radiowej okresu pokojowego jednak o nieco zwiększonym składzie. Do sieci radiowej Sztabu Generalnego organizowanej dla danego okręgu wojskowego dodatkowo włącza się radiostacje rozmieszczone w rejonach alarmowych sztabu armii i sztabów dywizji. Radiostacje te pracują w zasadzie na odbiór.

Przekazywanie wiadomości w tej sieci radiowej należy realizować przez radiostację garnizonowego węzła łączności.

Na szczeblu pułku, po wyjściu do rejonu alarmowego, środki radiowe wydziela się do sieci radiowej szefa wojsk OPL armii /krótkofalowa radiostacja średniej mocy/, na kierunek radiowy szefa wojsk OPL armii /radiostacja UKF/ i do sieci radiowej dowodzenia pułku organizowanej za pomocą ultrakrótkofalowych radiostacji małej mocy w celu zapewnienia łączności z podległymi dywizjonami i kwatermistrzem pułku.

Ponadto w pułku i w dywizjonach organizuje się nasłuch radiowy w sieciach powiadamiania korpusu obrony powietrznej kraju /KOPK/; w sieci powiadamiania o skażeniach promieniotwórczych, w której informacje będzie przekazywał centralny ośrodek analizy i prognozowania skażeń i w sieci powiadamiania meteorologicznego, w której informacje będą przekazywane przez centralne biuro prognozowania.

4. Łączność ruchomymi środkami

Korespondencję tajną i poufną w rejonach alarmowych przesyła się w systemie poczty specjalnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Nietależnie od tego organizuje się łączność za pomocą etatowych ruchomych środków. Do tych celów wykorzystuje się sieć składnic meldunkowych garnizonowych węzłów

łączności oraz składnice meldunkowe zorganizowane przy stanowiskach dowodzenia od szczebla dywizji wzwyż.

Za pomocą ruchomych środków łączności powinno się przede wszystkim przesyłać bardzo pilne dokumenty bojowe. Wymiany dokumentów dokonuje się w zależności od potrzeb, przy czym podległe sztaby mogą częstokroć wysyłać swych łączników do nadrzędnego sztabu.

Łączność środkami ruchomymi zapewnia się na bezpośrednich kierunkach lub marszrucie okrężnej.

Łączność z dowództwem i sztabem armii oraz z szefostwem wojsk OPL armii utrzymuje się pomiędzy składnicą meldunkową SD armii i stanowiskiem dowodzenia pułku. Do tego celu wykorzystane są przede wszystkim armijne środki - samoloty łącznikowe, śmigłowce lub samochody osobowo-terenowe.

Łączność z podległymi dywizjonami i kwaterymistrzostwem pułku organizuje się ze stanowiska dowodzenia na kierunkach lub systemem marszrut okrężnych. Dokumenty i korespondencję sztabu pułku przekazuje się z tajnej kancelarii, bezpośrednio do rąk adresatów /dowódcy i oficerowie sztabów podległych pododdziałów/.

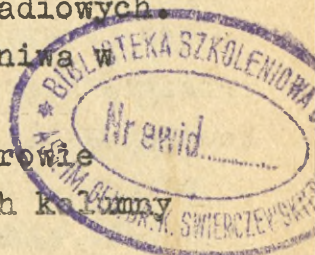
Przesyłanie korespondencji jawnej zapewnia się na zorganizowanym przez pułk wydłużonym kierunku, z placówki pocztowo-telekomunikacyjnej Ministerstwa Łączności wykorzystywanej w okresie pokojowym.

III. ŁĄCZNOŚĆ PODCZAS PRZEGRUPOWANIA

Najistotniejszym problemem występującym podczas przegrupowania jest zapewnienie dowodzenia i łączności w ruchu, przy znacznych odległościach oraz stosunkowo wysokim tempie marszu /20-30 km/godz./.

Utrzymanie bezpośredniej łączności w tych warunkach jest stosunkowo trudne, gdyż często odległości pomiędzy punktami dowodzenia przekraczają zasięg środków radiowych. W wielu wypadkach należy organizować pośrednie ogniw łączności radiowej.

W tych złożonych warunkach dowódca i oficerowie sztabu pułku znajdujący się w określonych członach kolumny

marszowej muszą mieć możliwość dokonywania wymiany wiadomości pomiędzy sobą, przekazywania rozkazów i zarządzeń do podległych pododdziałów oraz meldunków do dowództwa i sztabu armii i szefa wojsk OPL armii. Poza tym muszą być zorientowani w aktualnej sytuacji powietrznej i sytuacji taktyczno-operacyjnej.

Mając to na uwadze, w pułku, na czas przegrupowania /marszu/ z zasady zapewnia się łączność:

- z szefem i szefostwem wojsk OPL armii;
- z dowódcami i sztabami podległych dywizjonów;
- z grupą rozpoznawczą wydzieloną ze składu pułku i działającą na czole kolumny;
- z ubezpieczeniami wydzielonymi z podległych dywizjonów;
- z grupą rekonesansową wysyłąną ze składu pułku przed rozpoczęciem przegrupowania /marszu/;
- z kwatermistrzostwem pułku.

Równocześnie zapewnia się nasłuch w kanałach łączności radiowej systemu rozpoznania radiolokacyjnego. W zależności od okresu wykonywania przegrupowania /marszu/ nasłuch może być realizowany w kanałach łączności radiowej rozpoznania radiolokacyjnego obrony powietrznej kraju, frontu lub armii.

Do organizacji łączności wykorzystuje się przede wszystkim radiowe i ruchome środki łączności. Przewodowe i radioliniowe środki znajdują zastosowanie jedynie w rejonach zastrzeżenia i odpoczynków. Ponadto podczas przegrupowania może być wykorzystywany system łączności międzygarnizonowej oraz organów kontroli i kierowania ruchem wojsk jak również łączność ogólnowojskowa i kierowanie ruchem wojsk jak również łączność ogólnowojskowa armii lub frontu. Zakres i możliwości wykorzystania łączności międzygarnizonowej, system¹ telekomunikacyjnego oraz łączności dowództwa i sztabu armii /frontu/ zależą od warunków w jakich będzie wykonywane przegrupowanie /marsz/. Jeśli będzie ono realizowane na terenie kraju, pułk wykonujący marsz dofrontowy może wykorzystać łączność międzygarnizonową, łączność organów kierowania i kontroli ruchu wojsk oraz system telekomunikacyjny kraju. Jeśli natomiast przegrupowanie będzie wykonywane w toku operacji zaczepnej, można wykorzystywać tylko armijny /frontowy/ system łączności radiowo-przewodowej i radiotele-

fonicznej.

Wykorzystanie międzygarnizonowej łączności przewodowej i sieci telekomunikacyjnej kraju Ministerstwa Łączności uzależnione jest od ich stanu i ewentualnych zniszczeń dokonanych przez nieprzyjaciela.

Sposób wykorzystania tej łączności zależy natomiast od położenia dowództwa i sztabu pułku rakiet na marszrucie, a przede wszystkim od odległości do garnizonowych węzłów łączności, węzłów łączności stanowisk dowodzenia armii lub związków taktycznych, pomocniczych węzłów łączności armii lub frontu, rejonów rozwinięcia elementów systemu kontroli i kierowania ruchem wojsk /PRR, SD komendanta drogi itp/ i do pośrednich stacji radioliniowych rozwiniętych na armijnej /frontowej/ osi lub kierunkach łączności.

Przez system łączności międzygarnizonowej, organów kierowania i kontroli ruchu wojsk i system łączności armii /frontu/ z zasady dokonuje się wymiany wiadomości ze sztabem okręgu wojskowego, z dowództwem i sztabem armii, z szefostwem wojsk OPL armii lub z przegrupowującym się na tym samym kierunku związkiem taktycznym czy też oddziałem innego rodzaju wojsk.

Z wymienianymi łączność można uzyskać przez:

- dojazd dowódcy, szefa sztabu lub wyznaczonego oficera sztabu pułku do najbliższego garnizonowego węzła łączności, posterunku regulacji ruchu lub elementu systemu łączności armii /frontu/ w celu przeprowadzenia bezpośredniej rozmowy;
- wykonanie przewodowego połączenia telefonicznego od SD pułku w rejonie odpoczynku do najbliższego garnizonowego węzła łączności lub elementu systemu łączności armii /frontu/;
- nawiązanie łączności radiotelefonicznej w czasie marszu lub na postoju, na dyżurnej częstotliwości najbliższego garnizonowego węzła łączności, pośredniej stacji radioliniowej armii /frontu/ lub węzła łączności pracującego w systemie łączności armii /frontu/;

- nawiązanie łączności radiowej na dyżurnej częstotliwości najbliższego garnizonowego węzła łączności;
- utrzymywanie stałej łączności radiowej w wyznaczonej sieci radiowej organów kierowania i kontroli ruchu wojsk;
- wysłanie na określony czas oficera sztabu pułku do garnizonowego węzła łączności, posterunku regulacji ruchu, pośredniej stacji radioliniowej lub węzła łączności armii i utrzymywanie z nim łączności radiowej na kierunku za pomocą ultrakrótkofalowej radiostacji małej mocy.

Na czas marszu należy środkami pułku organizować ograniczoną ilość kanałów radiowych, jednak z takim wyliczeniem aby zapewnić dowódcy i sztabowi pułku możliwość dokonywania wymiany wiadomości z szefem i szefostwem wojsk OPL armii, z dowódcami podległych dywizjonów oraz z innymi ważniejszymi elementami ugrupowania marszowego pułku. Równocześnie w marszu należy organizować stały nasłuch w kanałach łączności radiowej rozpoznania radiolokacyjnego i powiadamiania OPK, armii lub frontu.

Łączność radiową z szefem /szefostwem/ wojsk OPL armii zapewnia się w sieci radiowej szefa wojsk OPL armii za pomocą krótkofalowych radiostacji średniej mocy i na kierunku radiowym szefa wojsk OPL armii, za pomocą ultrakrótkofalowych radiostacji małej mocy.

W skład sieci radiowej wchodzi radiostacje: szefa wojsk OPL armii, dowódcy pułku rakiet przeciwlotniczych, dowódców pułków artylerii przeciwlotniczej oraz dowódcy batalionu przeciwdziałania radioelektronicznego. Wymianę informacji w tej sieci realizuje się tylko w pewnych okresach i w ustalonych odstępach czasu. W zasadzie większość wiadomości przekazuje się w postaci krótkich sygnałów zgodnie z tabelą opracowaną przez szefostwo wojsk OPL armii.

Na ultrakrótkofalowym kierunku radiowym dokonuje się wymiany informacji pomiędzy szefem wojsk OPL armii i dowódcą pułku. Wiadomości przekazuje się w zależności od potrzeb w postaci krótkich sygnałów.

Łączność z podwładnymi z zasady organizuje się w jednej sieci radiowej dowodzenia, za pomocą ultrakrótkofalowych radiostacji małej mocy. W skład sieci wchodzi radiostacje: dowódcy pułku, szefa sztabu pułku dowódców dywizjonów ogniowych, dowódcy dywizjonu technicznego, dowódcy radiolokacyjnej stacji wstępnego poszukiwania, dowódcy grupy rekonesansowej pułku, dowódcy grupy rozpoznawczej, kwatermistrza pułku i ewentualnie dowódców ubezpieczeń.

Szczególne trudności napotyka się przy zapewnieniu łączności z grupą rekonesansową i grupą rozpoznawczą, które z zasady będą oddalone kilkadziesiąt kilometrów /powyżej 20 km/ od stanowiska dowodzenia pułku. W tych warunkach konieczne staje się stosowanie radiostacji pośredniczących lub retranslacyjnych albo organizowanie oddzielnej sieci radiowej za pomocą krótkofalowych radiostacji małej mocy.

W wypadku organizowania oddzielnej krótkofalowej sieci radiowej w skład jej wejdą radiostacje dowódcy i sztabu pułku oraz dowódców grupy rekonesansowej i grupy rozpoznawczej.

Niezależnie od sieci radiowych dowodzenia pułku organizuje się również sieci radiowe dowodzenia dywizjonów, za pomocą ultrakrótkofalowych radiostacji małej mocy. W skład sieci dowodzenia dywizjonu ogniowego wchodzi radiostacje: dowódcy i sztabu dywizjonu, dowódców wyrzutni rakiet, dowódcy radiolokacyjnej stacji wstępnego poszukiwania /RSWP/ i dowódcy radiolokacyjnej stacji naprowadzenia /RSN/.

Ponadto w czasie przegrupowania na szczeblu pułku i w dywizjonach organizuje się nasłuch radiowy w sieci radiowej powiadamiania KOPK /PRT wojsk OPL armii lub GPRT wojsk OPL frontu/; w sieci radiowej powiadamiania o skażeniach promieniotwórczych frontu lub centralnego ośrodka analizy skażeń /COAS/ i w sieci radiowej powiadamiania meteorologicznego centralnego biura prognozowania.

Do nasłuchu w wymienionych sieciach radiowych wydzielą się krótkofalowe odbiorniki radiowe z ruchomych punktów dowodzenia /RPD/ dowódcy pułku i dowódców dywizjonów.

Podczas przegrupowania pułku przez strefę kierowania i kontroli ruchu wojsk, sztab pułku powinien włączyć ultrakrótkofalową radiostację małej mocy do sieci radiowej

komendanta drogi po której pułk maszeruje. W tej sieci sztab pułku może nawiązać łączność z komendantem drogi i posterunkami regulacji ruchu, przez które można przekazywać wiadomości pośrednio do przełożonego lub podwładnych.

Dla umożliwienia wykorzystania międzygarnizonowego systemu łączności oraz łączności organów regulacji ruchu, przez sztab przegrupowującego się pułku, odpowiednie wyciągi z dokumentów łączności sztabu okręgu wojskowego przesyła się organom systemu kierowania i kontroli ruchu wojsk oraz do sztabów zainteresowanych związków i oddziałów, w tym również do pułku rakiet przeciwlotniczych. W wyciągach podaje się niezbędne dane pozwalające na porozumiewanie się z organami regulacji ruchu rozmieszczonymi na kierunkach przegrupowania wojsk. Ponadto organa regulacji ruchu i przegrupowujące się wojska posiadają jednolite dokumenty tajnego dowodzenia, umożliwiające wymianę wiadomości za pomocą technicznych środków łączności.

Łączność radioliniowo-przewodową organizuje się jedynie w rejonie ześrodkowania pułku przed rozpoczęciem i po zakończeniu przegrupowania oraz w czasie przegrupowania, w rejonach długich odpoczynków.

Łączność radioliniowa organizuje się na kierunkach ze stanowiska dowodzenia pułku do stanowisk dowodzenia dywizjonów. Na zorganizowanych kierunkach, w zależności od potrzeb, wykorzystuje się jeden lub dwa kanały telefoniczne.

Łączność przewodowa może być organizowana na kierunkach do: stanowiska dowodzenia dywizjonu technicznego; rejonu rozwinięcia /zatrzymania się/ baterii dowodzenia pułku i kwatermistrzowskiego stanowiska dowodzenia.

Stopień rozbudowy przewodowej łączności telefonicznej każdorazowo będzie inny, w zależności od warunków, a przede wszystkim czasu postoju pułku w rejonie odpoczynku.

Poważną rolę w zapewnieniu łączności w marszu spełniają ruchome środki łączności, zwłaszcza w wypadkach gdy z różnych względów /zasięg, zakłócenia/ wykorzystanie środków radiowych będzie utrudnione lub niemożliwe.

Łączność środkami ruchomymi w marszu organizuje się na osi wzdłuż marszruty, po której maszeruje dowódca i sztab.

Ruchome środki łączności w marszu znajdują się przy dowódcy pułku i przy tajnej kancelarii sztabu pułku.

W wypadkach koniecznych, na polecenie dowódcy, szefa sztabu lub szefa łączności łącznicy na samochodzie osobowo-terenowym i motocyklach przewożą dokumenty bojowe lub ustne polecenia do dowódców i sztabów dywizjonów i do innych elementów ugrupowania marszowego pułku. Ruchome środki, które poruszają się wzdłuż kolumny marszowej pułku posiadają prawo wyprzedzania i wymijania kolumn oraz prawo pierwszeństwa przejazdu.

Tajna kancelaria sztabu pułku, której podporządkowuje się część ruchomych środków łączności pracuje w marszu bez żadnych przerw. Przyjmuje ona dokumenty sztabu armii i szefostwa wojsk OPL armii oraz wysyła dokumenty sztabu pułku do sztabu przełożonego i do podległych pododdziałów.

IV. ŁACZNOŚĆ W DZIAŁANIACH BOJOWYCH PUŁKU

Przyjęcie odpowiednich sposobów organizacji łączności zależy od: zadania pułku w armijnej operacji, od charakteru działań, od organizacji walki z środkami napadu powietrznego nieprzyjaciela oraz od właściwości ugrupowania pułku w pasie działania armii.

Wobec powyższego łączność pułku musi być dostosowana do planu armijnej operacji, decyzji szefa wojsk OPL armii, zadań pułku i decyzji dowódcy pułku. Do jej organizacji wykorzystuje się radiowe, radioliniowe, przewodowe i ruchome środki łączności za pomocą których organizuje się łączność: dowodzenia, meldowania, powiadamiania i wskazywania celów RSWP, współdziałania oraz zabezpieczenia technicznego i kwatremistrzowskiego /łączność tyłów/.

1. Zadania łączności

Przed łącznością stawia się szereg konkretnych zadań, wynikających z zadania pułku oraz ze sposobów dowodzenia i właściwości kierowania ogniem.

W ogniwie szefostwa wojsk OPL armii - pułk rakiet przeciwlotniczych, łączność powinna zapewnić terminowe

przekazywanie:

- rozkazów, zarządzeń i komend od szefa wojsk OPL armii /ze stanowiska dowodzenia OPL armii i WSD armii/ do dowództwa i sztabu pułku rakiet przeciwlotniczych, a niekiedy bezpośrednio do dowódców dywizjonów ogniowych działających w składzie pułku;
- aktualnych danych dotyczących współdziałania pomiędzy środkami obrony przeciwlotniczej w toku armijnej operacji;
- informacji o sytuacji powietrznej, zadaniach i sposobach działania środków napadu powietrznego nieprzyjaciela;
- danych o podziale celów powietrznych pomiędzy lotnictwem i rakietami przeciwlotniczymi;
- meldunków do szefa /szefostwa/ wojsk OPL o realizacji i wykonaniu zadań ogniowych oraz o działalności bojowej pododdziałów wchodzących w skład pułku;
- danych dotyczących technicznego i kwatermistrzowskiego zabezpieczenia działań bojowych pułku.

Poza tym w początkowym okresie wojny istnieje potrzeba dokonywania wymiany wiadomości z dowództwem i sztabem KOPK lub z grupą operacyjną szefostwa wojsk OPL armii, znajdującą się na SD lub PPSD KOPK.

W ogniwie dowództwo i sztab pułku - podległe dywizjony łączności powinny zapewnić:

- przekazywanie do podległych dywizjonów rozkazów, zarządzeń i komend ogniowych;
- otrzymywanie od dowódców podległych dywizjonów meldunków o wykonaniu zadań bojowych;
- przekazywanie do dowódców podległych stacji radiolokacyjnych /RSWP/ rozkazów i komend dotyczących poszukiwania, śledzenia oraz wskazywania celów powietrznych;
- dokonywanie wymiany informacji o działalności sił powietrznych nieprzyjaciela oraz o działalności bojowej własnych środków obrony przeciwlotniczej.

Łączność pułku rakiet przeciwlotniczych musi również zapewnić nieprzerwany odbiór i przekazywanie informacji o sytuacji powietrznej, a przede wszystkim:

- odbiór danych o wykrytych obiektach powietrznych nieprzyjaciela z najbliższego dywizyjnego /DZ, DPanc/, armijnego lub frontowego radiolokacyjnego posterunku wykrywania i naprowadzenia /RPWN/;
- odbiór informacji o sytuacji powietrznej przekazywanych przez posterunek radiotechniczny /PRT/ wojsk OPL armii lub przez GPRT frontu;
- przekazywanie danych o wykrytych środkach napadu powietrznego nieprzyjaciela z radiolokacyjnych stacji wstępnego poszukiwania /RSWP/ pułku.

W zakresie współdziałania łączność musi zapewnić wymianę informacji:

- ze sztabem najbliższego pułku artylerii przeciwlotniczej lub rakiet przeciwlotniczych /OPK, frontu lub armii/;
- z organami dowodzenia związku lotnictwa myśliwskiego /WSD, DLM/;
- ze sztabem pułku artylerii przeciwlotniczej, który osłania brygadę rakiet operacyjno-taktycznych /BROT/;

Do wykonania wymienionych uprzednio zadań wykorzystuje się środki łączności ze składu baterii dowodzenia pułku rakiet przeciwlotniczych.

2. Łączność radiowa

W pułku rakiet przeciwlotniczych działającym w składzie armii, łączność radiową organizuje się w jednakowym zakresie i w jednakowy sposób, bez względu na to czy pułk realizuje osłonę w ramach pierwszego rzutu operacyjnego armii, czy też w głębi pasa działania armii lub też realizuje osłonę w armijnej strefie tylowej.

Łączność organizuje się w sieciach i na kierunkach radiowych. Przeznaczenie oraz skład poszczególnych sieci i kierunków radiowych uzależniony jest od zadań jakie spełnia łączność w systemie dowodzenia i kierowania ogniem, w systemie radiolokacyjnego rozpoznania, powiadamiania i wskazywania celów powietrznych, współdziałania oraz zaopatrzenia technicznego i kwatermistrzowskiego.

Organizowane w pułku sieci radiowe wykorzystane są do przekazywania rozkazów, zarządzeń, komend ogniowych, informacji o wykrytych obiektach powietrznych nieprzyjaciela oraz danych dotyczących zabezpieczenia specjalnego działań bojowych pułku.

Kierunki radiowe najczęściej wykorzystane są do przekazywania meldunków o wykonaniu zadań ogniowych i działalności bojowej pododdziałów rakiet przeciwlotniczych, jak również do wymiany informacji dla celów współdziałania i wymiany danych z kwatermistrzowskim stanowiskiem dowodzenia pułku.

W zależności od przeznaczenia, w sieciach i na kierunkach może być realizowana dwustronna wymiana informacji lub jednostronne przekazywanie danych bojowych OPL. Dwustronną wymianę z zasady realizuje się w kanałach radiowych ogólnego dowodzenia, współdziałania oraz zabezpieczenia technicznego i kwatermistrzowskiego. Jednostronne przekazywanie danych realizuje się we wszystkich kanałach organizowanych dla potrzeb kierowania ogniem, meldowania, powiadamiania i wskazywania celów.

Łączność dowodzenia, współdziałania i tyłów

Łączność radiową dowodzenia pułku rakiet przeciwlotniczych organizuje się:

- z przełożonym szefem /szefostwem/ wojsk OPL armii;
- z dowódcami i sztabami dywizjonów ogniowych;
- z dowódcą i sztabem dywizjonu technicznego;
- z radiolokacyjną stacją wstępnego poszukiwania/RSWP/;
- z grupą rekonesansową pułku;
- z kwatermistrzem pułku.

Poza tym organizuje się łączność dowodzenia dla kwatermistrza pułku z kwatermistrzostwem armii.

Łączność dowódcy pułku z szefem /szefostwem/ wojsk OPL armii zapewnia się w sieci i na dwóch kierunkach radiowych.

Sieć radiową szefa wojsk OPL armii organizuje się za pomocą krótkofalowych radiostacji średniej mocy w składzie: szef wojsk OPL armii, dowódca pułku rakiet przeciwlotniczych, dowódca pułku artylerii przeciwlotniczej i dowódca batalionu przeciwdziałania radioelektronicznego. W sieci tej realizuje się wymianę dwustronną-foniczną i słuchową telegraficzną.

Przekazywane są w niej rozkazy i zarządzenia szefa wojsk OPL armii, dane o sytuacji taktyczno-operacyjnej i sytuacji OPL oraz meldunki o działalności bojowej armijnych oddziałów OPL.

Kierunki radiowe organizuje się za pomocą krótkofalowych radiostacji średniej mocy i ultrakrótkofalowych radiostacji małej mocy.

Na ultrakrótkofalowym kierunku radiowym dokonuje się dwustronnej fonicznej wymiany wiadomości pomiędzy stanowiskiem dowodzenia OPL armii i stanowiskiem dowodzenia pułku. Na tym kierunku łączność z zasady będzie utrzymywana tylko w tym wypadku, gdy stanowisko dowodzenia pułku będzie rozmieszczone w pobliżu stanowiska dowodzenia OPL armii i wówczas, gdy nieprzyjaciel będzie zakłócał krótkofalowe kanały radiowe.

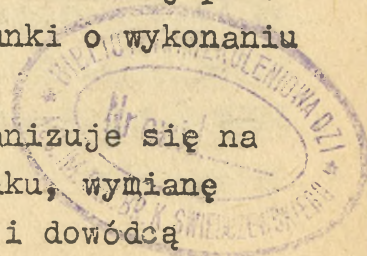
Na krótkofalowym kierunku radiowym realizuje się jednostronne przekazywanie meldunków do szefa wojsk OPL armii o wykonaniu zadań ogniowych.

Łączność radiową dowodzenia z podległymi dywizjonami ogniowymi organizuje się w dwóch sieciach radiowych. W jednej sieci za pomocą krótkofalowych radiostacji małej mocy, a w drugiej za pomocą ultrakrótkofalowych radiostacji małej mocy.

W zależności od potrzeb w wymienionych sieciach radiowych może być realizowane jednostronne lub dwustronne przekazywanie informacji. Przy jednostronnym przesyłaniu informacji, krótkofalowa sieć radiowa spełnia funkcję sieci dowodzenia, w której przekazuje się rozkazy, zarządzenia i komendy ogniowe ze stanowiska dowodzenia pułku do podległych dywizjonów ogniowych, a ultrakrótkofalowa sieć radiowa spełnia funkcję sieci meldowania, w której przekazuje się meldunki o wykonaniu zadań przez dywizjony ogniowe.

Przy dwustronnym przesyłaniu informacji zarówno w krótkofalowej jak i ultrakrótkofalowej sieci radiowej przekazuje^{się} rozkazy, zarządzenia, komendy i meldunki o wykonaniu zadań ogniowych.

Łączność z dywizjonem technicznym organizuje się na dwóch kierunkach radiowych. Na jednym kierunku, wymianę wiadomości pomiędzy dowódcą /sztabem/ pułku i dowódcą

/sztabem/ dywizjonu technicznego realizuje się za pomocą krótkofalowych radiostacji małej mocy, a na drugim za pomocą ultrakrótkofalowych radiostacji małej mocy.

Łączność z radiolokacyjną stacją wstępnego poszukiwania /RSWP/ i z pułkową grupą rekonesansową organizuje się w oddzielnej sieci radiowej za pomocą ultrakrótkofalowych radiostacji małej mocy. W składzie tej sieci pracują radiostacje: dowódcy pułku, dowódcy radiolokacyjnej stacji i dowódcy grupy rekonesansowej.

W wypadku scentralizowanego kierowania pracą RSWP pułku i dywizjonów w składzie wyżej wymienionej sieci będą pracowały również radiostacje RSWP dywizjonów ogniowych.

Dla łączności z kwatermistrzem pułku organizuje się kierunek radiowy za pomocą ultrakrótkofalowych radiostacji małej mocy.

Łączność kwatermistrza pułku z kwatermistrzem armii zapewnia się w sieci radiowej kwatermistrza armii, za pomocą krótkofalowych radiostacji średniej mocy. W składzie tej sieci pracują radiostacje: kwatermistrza pułku rakiet przeciwlotniczych oraz kwatermistrzów armijnych związków i oddziałów artylerii. Ze względu na duże oddalenie pomiędzy kwatermistrzowskimi stanowiskami dowodzenia w sieci najczęściej realizuje się słuchową wymianę telefoniczną. Poza tym każdy korespondent sieci może być wyprowadzony do pracy w dalekopisowym kierunku radiowym. Utrzymywanie łączności w sieci i na kierunku radiowym zwiększa operatywność wymiany, danych a przede wszystkim jest możliwe przesłanie informacji w postaci dokumentu, co osiąga się przez wykorzystanie dalekopisów.

Dla potrzeb zabezpieczenia technicznego organizuje się oddzielną sieć radiową dowódcy dywizjonu technicznego za pomocą ultrakrótkofalowych radiostacji małej mocy. W skład tej sieci wchodzi radiostacje: dowódcy /sztabu/ pułku, dowódcy dywizjonu technicznego i dowódców dywizjonów ogniowych. Z zasady w tej sieci dokonuje się wymianę informacji pomiędzy dowódcą dywizjonu technicznego i dowódcami /sztabami/ dywizjonów rakiet przeciwlotniczych. W wielu wypadkach sieć ta może być też wykorzystywana dla potrzeb dowodzenia.

Łączność radiową współdziałania z najbliższym pułkiem artylerii przeciwlotniczej lub z paplot osłaniającym brygadę raket operacyjno-taktycznych organizuje się na oddzielnym kierunku radiowym za pomocą ultrakrótkofalowych radiostacji małej mocy. Poza tym łączność współdziałania z armijnymi pułkami artylerii przeciwlotniczej może być również utrzymywana w sieci radiowej szefa wojsk OPL armii, za pomocą krótkofalowych radiostacji średniej mocy. Zakres i sposób wykorzystania tej sieci dla celów współdziałania określa szefostwo wojsk OPL armii.

Łączność współdziałania z lotnictwem myśliwskim zapewnia się w sieci radiowej współdziałania dywizji lotnictwa myśliwskiego w której pracują krótkofalowe radiostacje lotnicza średniej mocy. W zależności od potrzeb, na szczeblu pułku, do sieci współdziałania lotnictwa myśliwskiego wydziela się krótkofalowy odbiornik radiowy lub radiostację średniej mocy.

Łączność radiową współdziałania z elementami ugrupowania operacyjnego armii zapewnia się za pomocą radiotelefonów w armijnym abonenckim systemie radiotelefonicznym. Do tego celu w pułku wykorzystuje się radiotelefony aparatuwni ruchomego węzła łączności i ruchomego punktu dowodzenia /RPD/. Najczęściej łączność radiotelefoniczna będzie wykorzystywana w ruchu, gdy powstają trudności zachowania ciągłości łączności radiowej w ogniwie pułk - dowództwo i sztab armii i szefostwo wojsk OPL jak również dla łączności z innymi oddziałami i związkami taktycznymi armii.

Wejście radiotelefonem w abonencki system łączności jest możliwe za pośrednictwem dalekosiężnych central radiowych /CRDK/, które rozwija się na węzłach łączności od szczebla dywizji wzwyż. Poza centralami węzłów łączności przewiduje się również rozwijanie armijnych central pośredniczących, przeznaczonych do automatycznej retranslacji informacji do central radiotelefonicznych węzłów łączności określonych punktów dowodzenia.

Aby wejść w ogólnowojskowy system radiotelefoniczny, należy za pomocą radiotelefonu nawiązać łączność z najbliższą węzłową lub pośredniczącą centralą radiową. Przez nią można uzyskać połączenie z dowolnym abonentem /punktem dowodzenia/ w pasie działań armii.

Łączność powiadamiania i wskazywania celów

Do kierowania ogniem niezbędne są informacje o sytuacji powietrznej i o działalności środków napadu powietrznego nieprzyjaciela.

Dla pułku rakiet przeciwlotniczych głównymi źródłami tych informacji są: elementy radiolokacyjnego systemu rozpoznania, powiadamiania i naprowadzania armii /PRT wojsk OPL armii, RPWN armii, RPWN dywizji - DZ, DPanc/ i elementy radiolokacyjnego systemu rozpoznania pułku /RSWP pułku i RSWP dywizjonów/.

Wszystkie dane o sytuacji powietrznej przekazywane są w specjalnych kanałach radiowych radiolokacyjnego systemu rozpoznania i powiadamiania. Do ich odbioru, na stanowisku dowodzenia pułku wydzielają się krótkofalowe odbiorniki radiowe.

Nasłuch prowadzi się w następujących sieciach i kierunkach radiowych:

- w sieci radiowej powiadamiania PRT wojsk OPL armii;
- na kierunku radiowym meldowania najbliższego radiolokacyjnego posterunku wykrywania i naprowadzania /RPWN/ armii lub dywizji /DZ, DPanc/.

Praca pułkowego radiolokacyjnego systemu rozpoznania jest ściśle powiązana z systemem armijnym. Dane o wykrytych obiektach powietrznych nieprzyjaciela przekazywane przez armijne i dywizyjne elementy radiolokacyjnego systemu rozpoznania stanowią podstawę do pracy RSWP pułku i dywizjonów rakiet przeciwlotniczych. W zależności od rodzaju i treści odebranych informacji nakazuje się rozpoczęcie pracy dyżurnym RSWP lub wszystkim RSWP pułku i dywizjonów.

Organizowane w pułku rozpoznanie radiolokacyjne może być scentralizowane lub zdecentralizowane. Przy scentralizowanym rozpoznaniu radiolokacyjnym dane o wykrytych obiektach powietrznych nieprzyjaciela będą przekazywane przez radiostację pułkowej RSWP i dyżurnych RSWP dywizjonów. Przyjmuje się, że dyżury będą pełnione przez dwie RSWP dywizjonów ogniowych i przez RSWP rozwiniętą przy stanowisku dowodzenia pułku rakiet przeciwlotniczych.

Zwykle gdy środki napadu powietrznego zostaną wykryte w odległości 150 km i więcej od dywizjonów ogniowych pierwszej linii, następuje przejście do zdecentralizowanego rozpoznania radiolokacyjnego. W takich wypadkach zostają włączone wszystkie RSWP znajdujące się w pułku w celu wykrywania celów powietrznych. Taka organizacja pracy RSWP będzie również stosowana w wypadkach zmasowanego nalotu środków napadu powietrznego nieprzyjaciela.

Dla przekazywania informacji o wykrytych środkach napadu powietrznego nieprzyjaciela przez elementy radiolokacyjnego rozpoznania pułku organizuje się sieć radiową wskazywania celów RSWP pułku i po jednej sieci radiowej wskazywania celów RSWP w każdym dywizjonie ogniowym. Do tego celu wykorzystuje się ultrakrótkofalowe radiostacje małej mocy.

3. Łączność radioliniowa

Łączność radioliniową w pułku rakiet przeciwlotniczych organizuje się na kierunkach z takim wyliczeniem aby zapewniła:

- przekazywaniu do każdego podległego pododdziału rozkazów, komend ogniowych, zarządzeń i informacji o sytuacji powietrznej z jednoczesnym przyjmowaniem meldunków;
- wymianę danych pomiędzy elementami ugrupowania bojowego pułku oraz z dowództwem i sztabem armii jak również z szefem i szefostwem wojsk OPL armii;
- szybkie przejście z kanałów uszkodzonych lub niesprawnych, na czynne i sprawne kanały telefoniczne /telegraficzne/ bez naruszania ciągłości dowodzenia, w szczególności podczas kierowania ogniem ze stanowiska dowodzenia pułku rakiet przeciwlotniczych.

Z węzła łączności stanowiska dowodzenia pułku zapewnia się łączność radioliniową w następujących relacjach /kierunkach/:

- z węzłem łączności stanowiska dowodzenia i WSD armii, a przez te węzły ze stanowiskiem dowodzenia OPL armii;
- z węzłami łączności stanowisk dowodzenia dywizjonów ogniowych;

- między węzłami łączności stanowisk dowodzenia dywizjonów ogniowych.

Na kierunkach radioliniowych organizowanych do węzłów łączności stanowisk dowodzenia armii /SD, WSD/ wymianę informacji realizuje się w dwóch kanałach telefonicznych i jednym telegraficznym. Jeden kanał telefoniczny wykorzystuje się do dowodzenia ogólnego, a drugi kanał telefoniczny do dowodzenia ogniowego /kierowania ogniem/. Pierwszy kanał telefoniczny doprowadza się do dalekosiężnej centrali telefonicznej /CTD/ węzła łączności SD armii /CT WSD/. Może on być wykorzystywany przez dowództwo i sztab armii, szefostwo wojsk OPL armii i innych, zainteresowanych utrzymaniem łączności z pułkiem rakiet przeciwlotniczych. Drugi kanał telefoniczny doprowadza się przez CTD węzła łączności SD /WSD/ armii bezpośrednio do ruchomego punktu dowodzenia /RPD/ szefa wojsk OPL na stanowisku dowodzenia OPL armii.

Kanał telegraficzny doprowadza się do centrali telegraficznej węzła łączności stanowiska dowodzenia /WSD/ armii. Jest on wykorzystywany przez wszystkieⁿ zainteresowanych w ramach systemu telegrafii abonenckiej armii. Dzięki temu możliwe jest uzyskanie połączeń z dowolnymi abonentami wyposażonymi w dalekopisy abonenckie i podłączonymi do central telegraficznych węzłów łączności punktów dowodzenia armii.

Na kierunkach radioliniowych organizowanych do węzłów łączności stanowisk dowodzenia dywizjonów ogniowych wymianę informacji realizuje się w dwóch kanałach telefonicznych. Jeden kanał telefoniczny wykorzystuje się do przekazywania rozkazów, zarządzeń, komend ogniowych i meldunków, a drugi kanał do przekazywania informacji o wykrytych obiektach powietrznych i o podziale celów. Obydwa kanały telefoniczne doprowadza się bezpośrednio do ruchomych punktów dowodzenia /RPD/ dowódcy pułku i dowódców dywizjonów ogniowych.

Wykorzystanie łączności radioliniowej do szczebla dywizjonu rakiet przeciwlotniczych i wykonanie połączeń ze stanowiska dowodzenia pułku do stanowisk dowodzenia armii /SD, WSD/ umożliwia kierowanie ogniem nie tylko ze stanowiska dowodzenia pułku rakiet przeciwlotniczych lecz również ze stanowiska dowodzenia OPL armii.

Poza tym korzystanie z łączności radioliniowej pozwala na ograniczenie organizacji łączności przewodowej i jej wykorzystanie do dowodzenia i kierowania ogniem, do rozbudowy której potrzeba dużo czasu oraz sił i środków.

4. Łączność przewodowa

Podczas działań bojowych łączność przewodową organizuje się tylko wówczas gdy istnieją dogodne warunki, a przede wszystkim dostateczna ilość czasu na rozbudowę kierunków przewodowych i możliwość ich eksploatacji przez kilka godzin. Najczęściej dalekosiężną łączność przewodową do dywizjonów organizuje się: w rejonie ześrodkowania pułku, w rejonie osłony położonym w głębi pasa działań armii do czasu rozpoczęcia operacji oraz w rejonie osłony położonym w strefie tyłów armii, pod warunkiem, że stanowiska dowodzenia dywizjonów będą oddalone od stanowiska dowodzenia pułku nie dalej jak kilka kilometrów /4-5 km/.

W szerszym zakresie środki przewodowe wykorzystuje się do organizacji łączności wewnętrznej na stanowisku dowodzenia pułku i na stanowiskach dowodzenia dywizjonów.

W korzystnych warunkach - przy nie dużym oddaleniu stanowisk dowodzenia, dalekosiężna łączność przewodowa może być organizowana na kierunkach do następujących węzłów łączności:

- do węzła łączności stanowiska dowodzenia lub wysuniętego stanowiska dowodzenia armii;
- do pomocniczego węzła łączności /PWL/ armii, jeśli nie organizuje się kierunku do SD lub WSD armii;
- do węzła łączności stanowiska dowodzenia dywizjonu technicznego;
- do węzła łączności kwatermistrzowskiego stanowiska dowodzenia pułku;
- do węzłów łączności stanowisk dowodzenia dywizjonów ogniowych.

Łączność z szefem /szefostwem/ wojsk OPL armii utrzymuje się przez węzeł łączności SD /WSD/ armii w jednym lub dwóch łączach telefonicznych. Jedno łącze telefoniczne wykorzystuje się do przekazywania rozkazów, zarządzeń, komend

i meldunków, a drugie do przekazywania danych o sytuacji powietrznej.

Jeśli łączność z szefostwem wojsk OPL armii utrzymuje się tylko w jednym łączu telefonicznym wykorzystuje się je zarówno dla celów dowodzenia i kierowania ogniem jak i dla celów powiadamiania o sytuacji powietrznej. Decyzję w tym zakresie podejmuje szefostwo wojsk OPL armii.

Łącza telefoniczne przeznaczone do dowodzenia i kierowania ogniem oraz powiadamiania są doprowadzone na stanowiskach dowodzenia armii i pułku rakiet przeciwlotniczych do central telefonicznych, a od nich do końcowych urządzeń zainstalowanych w ruchomych punktach dowodzenia szefa wojsk OPL armii i dowódcy pułku rakiet.

Łączność z podległymi dywizjonami i kwatermistrzowskim stanowiskiem dowodzenia pułku organizuje się siłami i środkami baterii dowodzenia pułku. Do organizacji kierunków przewodowych wykorzystuje się telefoniczny polowy kabel akustyczny /PKA/. Każdy kierunek włącza się do centrali telefonicznej aparatu ruchomego węzła łączności /RWŁ/ pułku. Jeśli do dywizjonów ogniowych będą organizowane dwa kierunki przewodowe lub na jednym kierunku będą wykorzystywane dwa łącza telefoniczne, to wówczas jedno łącze doprowadza się do centrali telefonicznej RWŁ, a drugie bezpośrednio do koncentratora telefonicznego ruchomego punktu dowodzenia /RPD/, dowódcy pułku. Decyzję w tym zakresie podejmuje sztab pułku rakiet.

W rejonie stanowiska dowodzenia pułku przewodową łączność telefoniczną organizuje się na kierunkach łączących centralę telefoniczną RWŁ ze wszystkimi elementami stanowiska dowodzenia. Kierunki przewodowe rozwija się do:

- ruchomego punktu dowodzenia /dwa łącza telefoniczne/;
- miejsca pracy sztabu pułku /dwa łącza telefoniczne/;
- radiolokacyjnej stacji wstępnego poszukiwania /RSWP/
- rejonów rozwinięcia krótkofalowych radiostacji średniej mocy;
- rejonu rozmieszczenia baterii dowodzenia pułku;
- stanowisk ogniowych przeciwlotniczych karabinów maszynowych;
- punktu medycznego, plutonu chemicznego i do plutonu saperów;

- miejsca odpoczynku oficerów, parku samochodowego i do punktu żywnościowego.

Poza kierunkami telefonicznymi włączonymi do centrali telefonicznej RWŁ, mogą być również rozwijane bezpośrednie kierunki pomiędzy:

- ruchomym punktem dowodzenia /RPD/ i miejscem pracy sztabu pułku;
- ruchomym punktem dowodzenia i radiolokacyjną stacją wstępnego poszukiwania /RSWP/;
- ruchomym punktem dowodzenia i krótkofalowymi radio stacjami średniej mocy rozwiniętymi poza rejonem stanowiska dowodzenia pułku.

W analogiczny sposób jak na stanowisku dowodzenia pułku jest organizowana łączność przewodowa na stanowiskach dowodzenia dywizjonów.

5. Łączność ruchomymi środkami

Łączność ruchomymi środkami służy do przekazywania dokumentów bojowych. Jako ruchome środki wykorzystuje się łączników na samolotach, śmigłowcach, samochodach osobowo-terenowych i motocyklach, którzy przekazują dokumenty pośrednictwem tajnej kancelarii pułku.

Dokumenty bojowe dowództwa i sztabu armii oraz szefa i szefostwa wojsk OPL armii przekazuje się na kierunkach z głównej składnicy meldunkowej SD oraz składnicy meldunkowej WSD armii do tajnej kancelarii pułku rakiet przeciwlotniczych. za pomocą samolotów, śmigłowców lub samochodów osobowo-terenowych armii.

Łączność z podległymi dywizjonami i kwatermistrzostwem pułku organizuje się na kierunkach lub na marszrucie określonej, za pomocą etatowych środków pułku. Dokumenty bojowe sztabu pułku przeznaczone dla dywizjonów dostarczają się do tajnych kancelarii dywizjonów lub bezpośrednio dowódcy czy też szefowi sztabu dywizjonu.

V. PLANOWANIE ŁĄCZNOŚCI

W pułku rakiet przeciwlotniczych planowanie łączności realizowane jest w ramach pracy sztabu, przez szefa łączności, który podlega szefowi sztabu pułku. Podstawę do planowania

łączności stanowią:

- zadanie bojowe i decyzja dowódcy pułku rakiet przeciwlotniczych;
- zarządzenie łączności szefostwa wojsk OPL armii /sztabu armii/;
- wytyczne szefa sztabu pułku do organizacji łączności;
- dane o posiadanych siłach i środkach łączności.

Praca w zakresie planowania łączności rozpoczyna się od momentu zapoznania się z zadaniem pułku. Wyróżnia się w niej następujące podstawowe czynności:

- dokonanie analizy zadania i oceny położenia pod względem łączności;
- udział szefa łączności w rekonesansie dowódcy;
- zapoznanie się z decyzją dowódcy pułku, wytycznymi do zabezpieczenia bojowego działań i wytycznymi szefa sztabu do organizacji łączności;
- sprecyzowanie decyzji do organizacji łączności oraz opracowanie dokumentów planu łączności i zatwierdzenie ich przez szefa sztabu pułku.

Analizę zadania i ocenę położenia pod względem łączności - ocenę potrzeb i możliwości organizacji łączności przeprowadza szef łączności po zapoznaniu się z zadaniem pułku rakiet przeciwlotniczych i po zapoznaniu się z zarządzeniem łączności szefostwa wojsk OPL armii /sztabu armii/. Podczas analizy zadania rozpatruje się charakter i warunki działań wojsk armii, warunki wykonania zadania przez pułk i ich wpływ na organizację łączności.

Dokonując oceny położenia pod względem łączności szczegółowo rozpatruje się:

- zadanie pułku rakiet przeciwlotniczych;
- warunki i czas przegrupowania do rejonu działań bojowych oraz podczas armijnej operacji;
- organizację dowodzenia i kierowania ogniem oraz organizację systemu radiolokacyjnego rozpoznania, powiadamiania i wskazywania celów;
- zakres, możliwości i sposoby wykorzystania środków łączności;
- potrzeby, możliwości i sposoby organizacji łączności oraz możliwości zapewnienia ciągłości łączności podczas działań bojowych;

- warunki atmosferyczne, czas oraz teren i ich wpływ na rozbudowę systemu łączności i wykorzystanie na środków łączności.

Z analizy zadania i oceny położenia wyciąga się szczególne wnioski dotyczące właściwości organizacji łączności, które szef łączności przedstawia szefowi sztabu jako propozycje organizacji łączności, wyszczególniając:

- właściwości organizacji łączności wynikające z zadania pułku;
- ilość i stan posiadanych sił i środków łączności;
- możliwości i sposoby organizacji łączności dowodzenia i kierowania ogniem, powiadamiania i wskazywania celów RSWP, współdziałania, zabezpieczenia technicznego i tyłów;
- odwód sił i środków łączności oraz sposoby i możliwości jego wykorzystania podczas działań bojowych;
- wymagany czas na organizację i rozbudowę systemu łączności oraz termin gotowości łączności.

W czasie rekonesansu dowódcy, szef łączności sprawdza i konfrontuje w terenie możliwości organizacji łączności, wyjaśnia dowódcy pułku i dowódcom podległych dywizjonów organizację łączności, zapoznaje się z rozmieszczeniem punktów dowodzenia, z rejonami rozwinięcia radiolokacyjnych stacji wstępnego poszukiwania /RSWP/ i z rejonami stanowisk ogniowych baterii rakiet przeciwlotniczych.

Po rekonesansie szef łączności jest obecny przy stawianiu zadań bojowych, zapoznaje się z wytycznymi dowódcy pułku do zabezpieczenia bojowego działań i organizacją współdziałania i otrzymuje od szefa sztabu wytyczne do organizacji łączności. W wytycznych szefa sztabu wyjaśnia się następujące zagadnienia:

- w jakim ugrupowaniu i jakie zadania będą wykonywały pododdziały pułku;
- zakres i sposoby współdziałania w systemie OPL podczas działań bojowych;
- rejony rozmieszczania punktów dowodzenia, orientacyjny czas i sposób ich zmiany podczas działań bojowych;

- z kim, w jakim czasie i jakimi środkami należy zapewnić łączność dowodzenia i kierowania ogniem, łączność radiolokacyjnego rozpoznania, powiadamiania i wskazywania celów RSWP, łączność współdziałania, zabezpieczenia technicznego i tyłów;
- szczególne wymagania stawiane łączności na czas działań bojowych wynikające z przebiegu planowanej operacji, potrzeb dowodzenia wojskami i z organizacji współdziałania;
- zakres i sposoby zabezpieczenia łączności przed wpływem nieprzyjaciela oraz sposoby wykorzystania środków łączności;
- termin przedstawiania dokumentów planu łączności do zatwierdzenia.

Wytycznych szefa sztabu nie należy traktować jako jednorazowego przedsięwzięcia realizowanego tylko po ogłoszeniu decyzji przez dowódcę. Bardzo często wytyczne do organizacji łączności będą przekazywane szefowi łączności sukcesywnie w pewnych odstępach czasu, w miarę ustalenia organizacji działań zadań i sposobów ich wykonania podczas działań bojowych.

Decyzję do organizacji łączności szef łączności podejmuje w wyniku uprzednio wykonanej pracy. Decyzję swą wyraża graficznie w postaci planu łączności. W skład planu łączności wchodzi takie dokumenty jak - schemat łączności radiowej i schemat łączności radioliniowo-przewodowej i ruchomymi środkami.

Na podstawie planu łączności opracowuje się zarządzenie łączności wraz z załącznikami, które jako dokument wykonawczy przesyła się do sztabu podległych dywizjonów.

ZAŁĄCZNIKI:

1. Schemat łączności prplot w rejonie alarmowym.
2. Schemat łączności radiowej prplot w marszu.
3. Schemat łączności radiowej prplot.
4. Schemat łączności radioliniowo-przewodowej i ruchomymi środkami prplot.
5. Schemat łączności wewnętrznej na stanowisku dowodzenia prplot.

Oddito 100 egz.

Egz.nr 1 - Szef Wojsk. Łączn.

MON.

Egz.nr 2 - 100 bibl. tajna

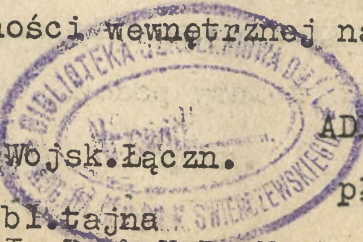
Wyk. płk PIEKARSKI, Druk. K.L. Nr. ks. 02294/02505/WW

Kor. H.M./JK

OPRACOWAŁ
ADIUNKT KATEDRY WOJSK ŁĄCZNOŚCI

płk dr Henryk PIEKARSKI

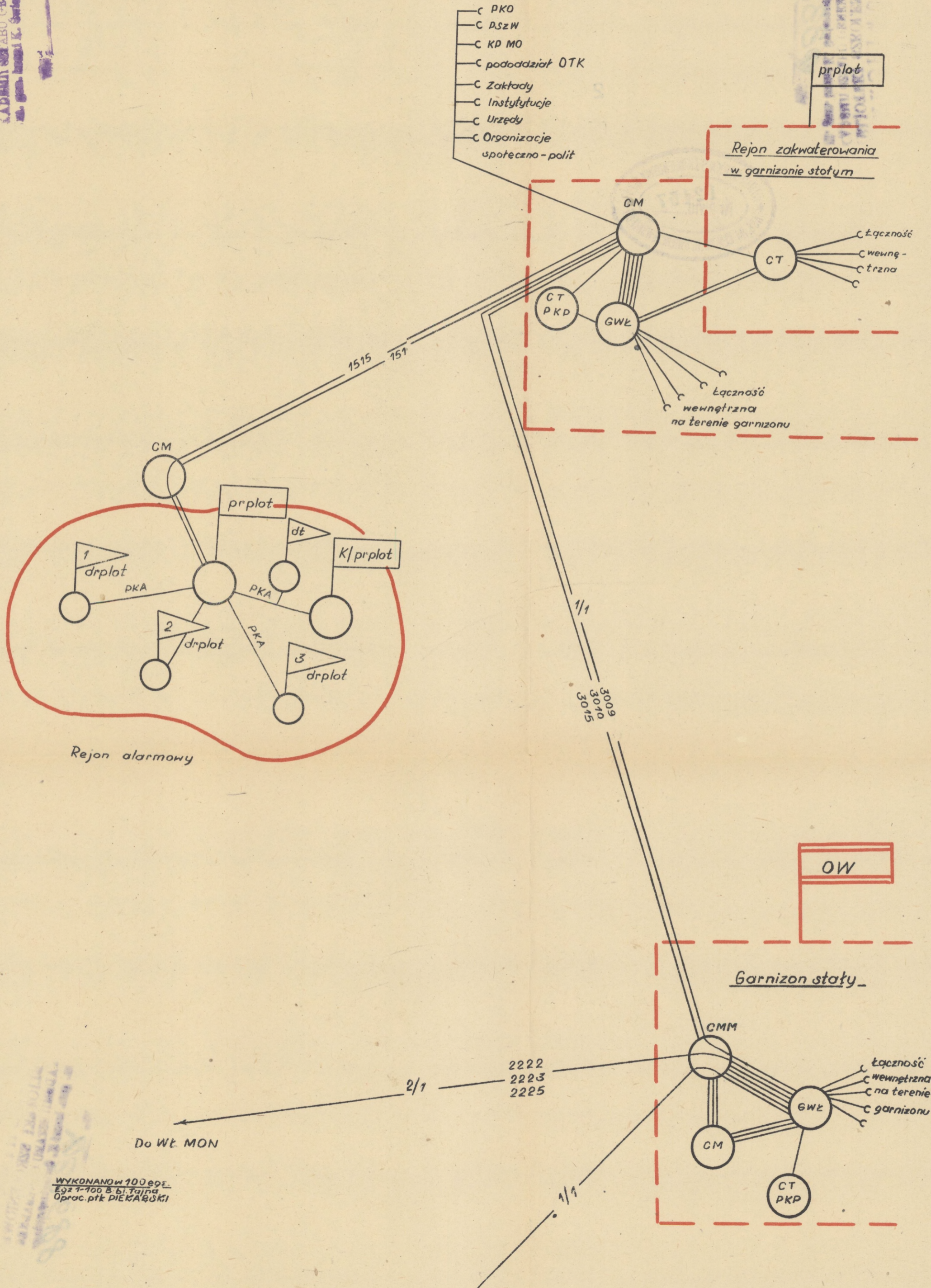
5 zebra

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
KADRY SZKOLENIA
K. G. K. K.

SCHEMAT ŁĄCZNOŚCI PRZEWODOWEJ prplot armii W REJONIE ALARMOWYM

- C PKO
- C PSZW
- C KP MO
- C pododdział OTK
- C Zakłady
- C Instytucje
- C Urzędy
- C Organizacje społeczno-polit

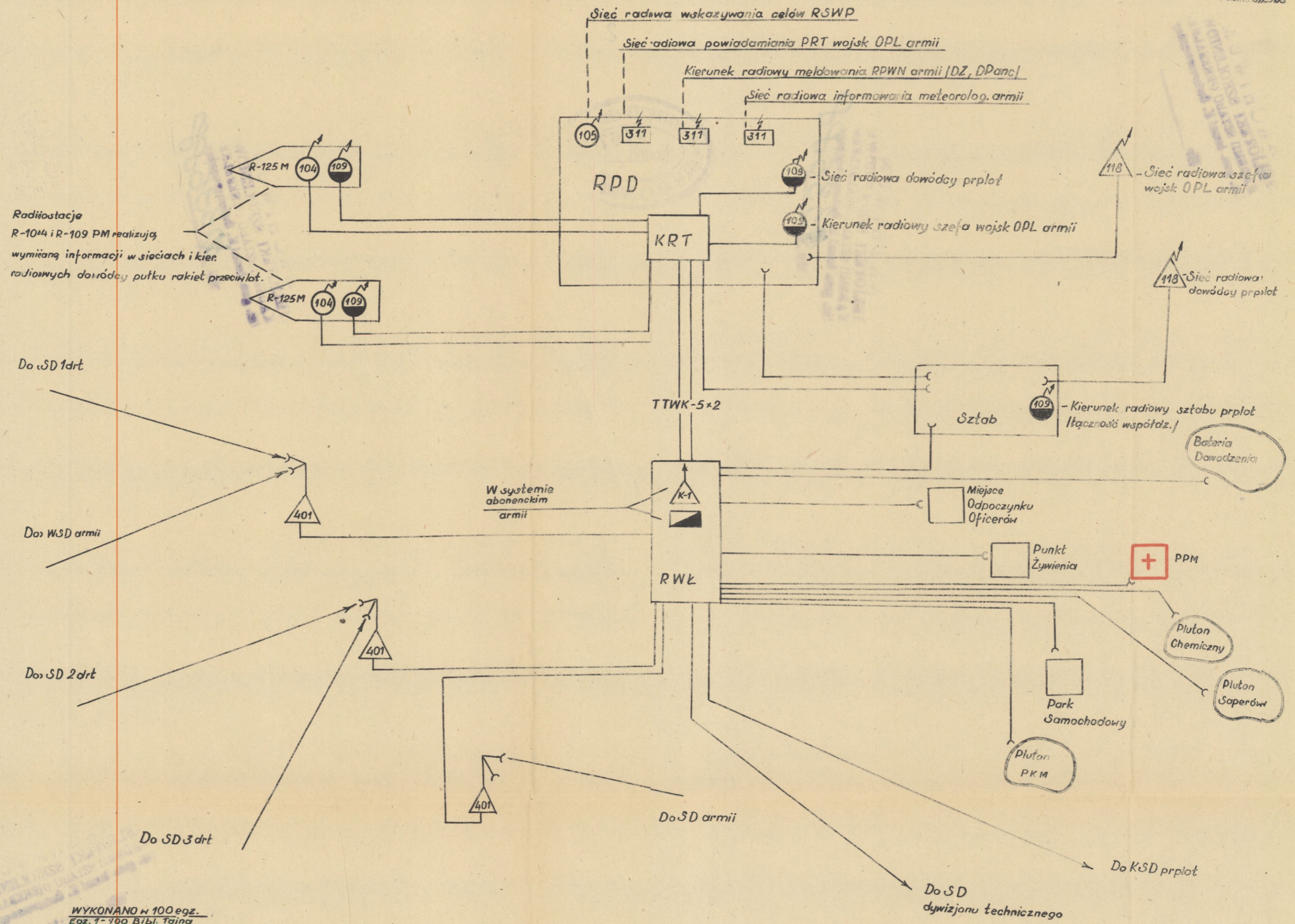

Do WŁ MON

WYKONANOW 100 egz.
Egz 7-100 B bi. Tajna
Oprac. ptk DIEKARSKI

SCHEMAT ŁĄCZNOŚCI WEWNĘTRZNEJ NA STANOWISKU DOWODZENIA PUŁKU RAKIET PRZECIWLOTNICZYCH

Załącznik nr 1
Egz. nr.....
Poz. k. 012503

Radiostacje R-104 i R-109 PM realizują wymianę informacji w sieciach i kier. radiowych dowódcy pułku rakiet przeciwlot.

Do SD 1 drt

Do WSD armii

Do SD 2 drt

Do SD 3 drt

TTWK-5x2

W systemie abonenskim armii

RWD

RPD

KRT

Sztab

Miejsce Odpoczynku Oficerów

Punkt Żywienia

Park Samochodowy

Pluton PKM

Pluton Chemiczny

Pluton Saperów

Sieć radiowa szefa wojsk OPL armii

Sieć radiowa dowódcy prplot

Kierunek radiowy sztabu prplot (łączność współdz.)

Sieć radiowa dowódcy prplot

Kierunek radiowy szefa wojsk OPL armii

Sieć radiowa informowania meteorolog. armii

Kierunek radiowy meldowania RPWN armii (DZ, DPanc)

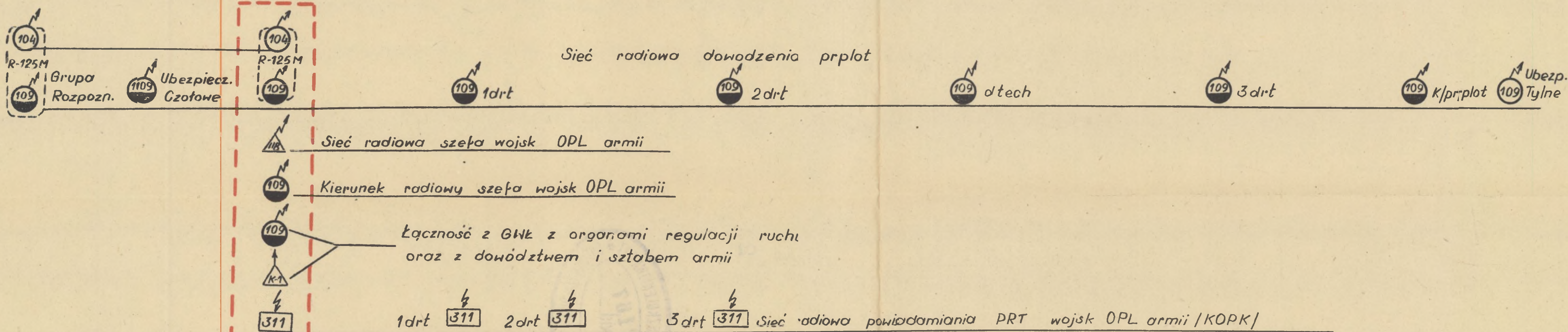
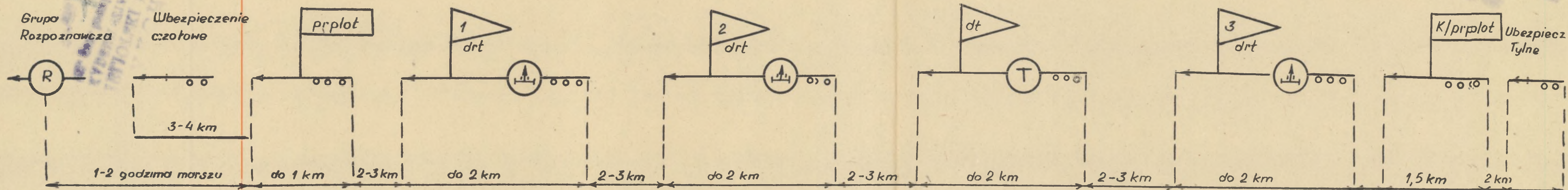
Sieć radiowa powiadamiania PRT wojsk OPL armii

Sieć radiowa wskazywania celów RSWP

SCHEMAT ŁĄCZNOŚCI RADIOWEJ PUŁKU RAKIET PRZECIWLOTNICZYCH W MARSZU

Załącznik nr 100

Tajne
Egz. nr...
Poz. ks. 025059

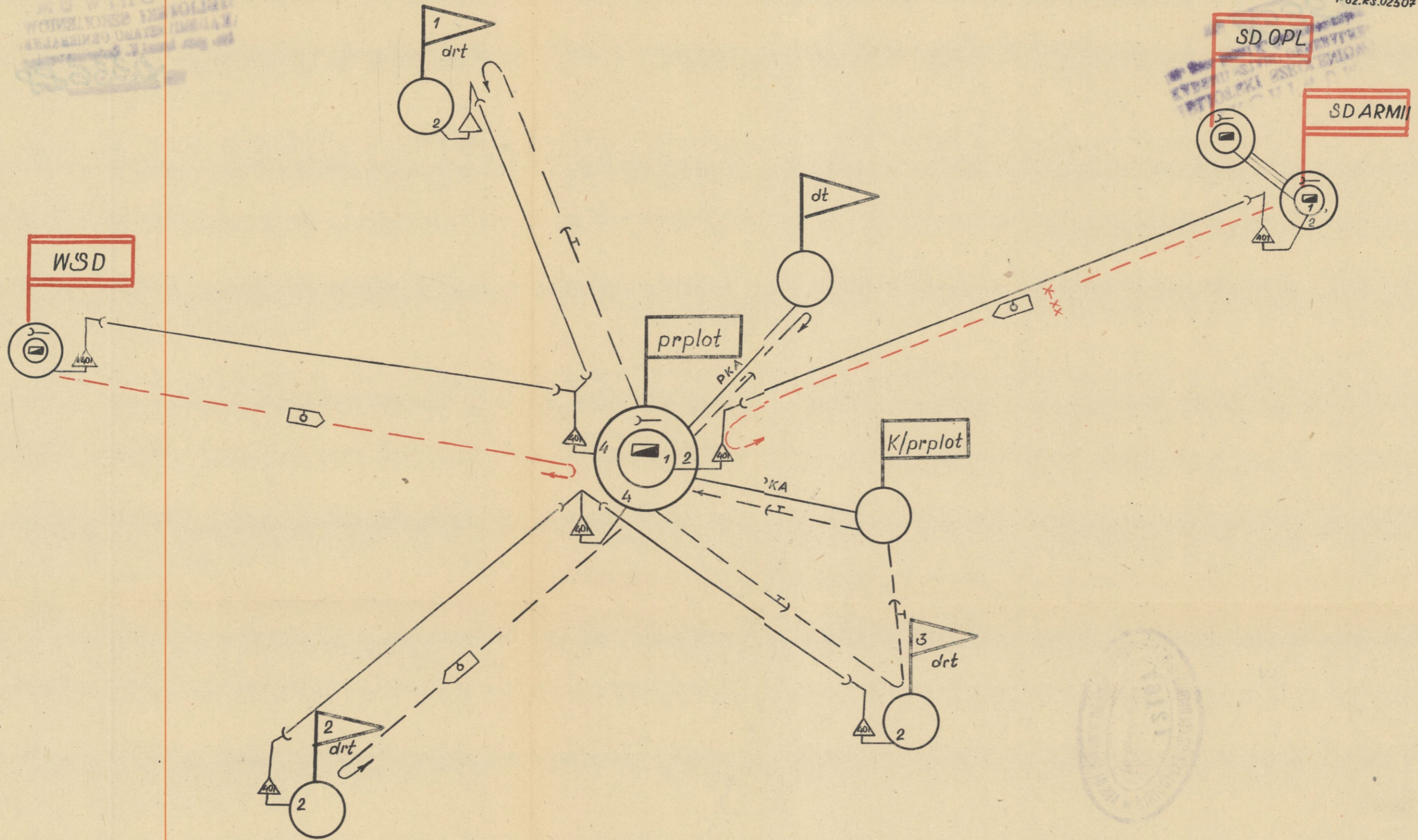

WYKONANO w 100 egz.
Egz. 1-100 Bibli. Tajna
Oprac. ptk PIEKARSKI
Rys. A. J. dn. 14. 10 1968r

KODOWY SŁOWNIK
SYMBOLI I KODÓW
WYKONANO W 100 EGZ.
Egz. 1-100 Bibli. Tajna

SCHEMAT ŁĄCZNOŚCI RADIOLINIOWO-PRZEWODOWEJ I RUCHOMYMI ŚRODKAMI PUŁKU RAKIET PRZECIWLOTNICZYCH

DO UŻYTKU
Załącznik nr 4
Tajna
Egz. nr.
Poz. ks. 02507

WYKONANO w 100 egz.
Egz. 1-100 Bibl. Tajna
Oprac. ptk PIENKARSKI

Tajna
KODOWY SŁOWNIK
KODOWY SŁOWNIK
KODOWY SŁOWNIK